

## Abonamentele

## Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 2 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună  
 mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 3 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 7 fl., 1 an 14 fl.

## Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$  an 10 fr.,  $\frac{1}{2}$  an 20 fr., 1 an 40 fr.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,  
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,  
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:  
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.  
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 16 Aprilie st. v.

Întrunirea ținută de deputații ardeleni la Budapesta ne-a dat ocaziune să ne convingem, că dacă vor numai, știu și concetățenii nostri maghiari să judece fără de preocupare.

Memorandul eșit din această întrunire ține seamă de interesele tuturor ținuturilor din Ardeal și accentuează necesitatea reînnoirii convențiunii comerciale cu România.

Cât pentru importul de bucate în-deosebi, Ardealul este interesat, ca el să nu întâmpine greutăți. Deși țeară agricolă, Ardealul mai ales în anii mai răi, acopere o parte însemnată din trebuințele sale cu produse din România. Chiar însă putându-și acoperi trebuințele, Ardealul are interese, ca importul din România să nu întâmpine greutăți, deoarece prin aceasta scade prețul alimentelor în genere, eară prisoasele se trimit mai departe spre țările Apusului, unde prețurile sunt mai urcate.

Aceste le ținem noi; memorandumul admite numai, că scutirea de vamă a bucatelor este compatibilă cu interesele Ardealului. E destul și atât.

Memorandul deasemenea admite, că pentru Ardeal nu numai e admisibilă, dar e chiar și de dorit lesnirea importului de animale; vorba e numai să se iee precauțiuni în ceea-ce privește starea sanitară a animalelor importate.

Și în adevăr nici că se poate un lucru mai invederat ca acesta.

Animalele din Ardeal sunt în genere de o calitate superioară față cu cele din România; astfel importul din România nu poate să fie stricăcios.

Acum, de exemplu, precând importul e împedecat, carnea și produsele animale în genere au prețuri mai scădute decât de obicei. De ce? Pentru-că ne acoperim trebuințele din produsele noastre proprii și nu exportăm aproape nimic. Îndată-ce granițele se deschid, ne acoperim trebuințele mai ales din produsele României și exportăm produsele de calitate mai bune, fie ele ale noastre proprii, fie importate din România.

Cu totul altul e însă punctul de vedere, din care trebuie să judecăm cât în-deosebi pentru Ardeal cestiunea convențiunii comerciale cu România.

Admitem, — țic deputații ardeleni, — atât importul de bucate, cât și importul de animale; cerem însă în schimb lesnirile cuvenite în ceea-ce privește produsele noastre industriale, cum sunt pielăriile, lemnăriile, postavăriile, țesăturile, fierăriile etc.

Acesta e singurul punct de vedere, din care trebuie să judecăm cestiunea noi Ardelenii.

Pus între două țeri cu deosebire roditoare, cea ungurească și cea românească, Ardealul nu va pute nici odată să ajungă ca țeară agricolă la înflorire, ci trebuie să se ridice prin silințe comerciale și industriale.

Interesul Ardealului este să primească din aceste două țeri în condițiuni pe cât se poate de avantajoase produsele brute și să le prelucereze ori să le ducă mai departe. Pământul acesta, pe care trăim, nu ne iartă să concurăm cu șesurile de dimpregiurul Carpaților în ceea-ce privește producțiunea brută; nu ne rămâne dar decât să ne impunem ca mijlocitori, ori să ne ridicăm prin lucrarea noastră industrială.

Timp îndelungat aproape noi singuri am mijlocit comerțul între Țeara-Românească și țările dela Apus și multă bogăție a intrat în Ardeal pe urma acestui comerț. Astăzi, după-ce România a intrat în relațiuni directe cu consumatorii ei, nu ne mai putem face iluziunea, că vom mai pute recăștiga pozițiunea de odinioară. Trebuie deci să rămânem o țeară industrială.

Cea mai de căpetenie condițiune a dezvoltării industriale este însă ieftinătatea alimentelor și a produselor brute în genere. Această ieftinătate o cerem și trebuie să o cerem.

Admitem, că prin aceasta suferă producțiunea agricolă atât aici în Ardeal, cât și pe șesul Țerii-Ungurești: statul ungar însă trebuie să-și dea seamă, dacă e mai mare pierderea, pe care o suferă în pro-

ducțiunea agricolă, ori câștigul, pe care îl realizează prin favorisarea dezvoltării industriale a Ardealului.

Ear' câștigul acesta e neasemănat mai mare.

Ba după un examen mai conștiințos ne convingem, că nici pierderea nu e decât trecătoare și în mare parte numai aparentă, deoarece concurența României ne va silă să ținem chiar mai mult ca până acum la calitatea produselor noastre.

**Procesele „Tribunei“.** Oficiosul din Cluj reproduce notița noastră despre cele două procese ce ni s'au intentat, o reproduce însă fals, insinuând neadevărul, că noi am fi țis: „că am provocat pe frații nostri din România și din Ardeal să se desfacă de regatul ungar.“

Oficiosul adaugă apoi:

„Putem dar' să ne așteptăm, că dl Slavici, care ia o plată mai mare ca cei mai mulți țiaristi maghiari, îmbrăcat în haine fine, va ține într-o limbă netețită prin scrierea de novele o orațiune sensațională în fața juraților pentru Români. Așa a făcut și cu prietini Săși. Și atunci concetățenii Sibieni l-au aplaudat pe domnul acesta teatral.“

„După istorie însă în Cluj s'a născut — cel drept!“

Câtă infecție în puține cuvinte!

Ce au a face pantalonii dlui Slavici, ce are a face honorarul dlui Slavici, ce au a face novelele dlui Slavici cu un proces de presă, care i-s'a intentat dlui Corneliu Popă-Băsurar pentru un articol publicat în „Tribuna“?!

Dar' să nu le facem colegilor nostri oficioși o nedreptate nemeritată. Meritul de a fi scos la maidan honorarul cel mare al dlui Slavici e al dlui avocat Partenie Cosma, meritul de a fi scos la maidan novelele dlui Slavici e al dlui redactor Dr. Aureliu Murășanu, ear' meritul de a se supăra, când un om se prezintă în haine cuviincioase, le este comun tuturor haimanalelor: de ce oare să nu profite și oficiosii dela Cluj de toate „păcatele“ urgisitului Slavici?!

Vorba e numai, că Mateiu Corvin, cel drept, nu s'a născut la Cluj, pentru-ca vre-o câteva sute de ani în urmă judecătoria dela Cluj se se uite la pantalonii acusatului și la honorarul lui, când au să judece în materie de delict de presă.

Filosoful o află aceasta chiar dela rectorul seminarului, care îl chemă în odaia lui și îi spune, că trebuie să fie cât mai curând gata de a pleca la căpitanul, care a trimis după el căruța cu mai multe slugi ale lui.

Filosoful se cutremură și se cuprinse de o groază, de care nu-și putea da nici el însuși seamă. O presimțire îi spunea, că are să se aștepte la o nenorocire. Fără-ca să mai întrebe dar' de ce, el declară fără mult încungiur, că nu vrea să se ducă.

„Ascultă-mă, nenișorule“, — grăi rectorul, care în anumite împregiurări era foarte politicoș cu scolarii lui, — „nici că-mi trece prin minte să te întreb, dacă voiesci ori nu să te duci. Un singur lucru vreau să-ți spun: că dacă ț-ar fi venind pofta să te încapăținezi, o să-ți argăsesc spinarea cu nuiiele de mesteacăn, încât un timp oare-care n'o să mai ai nevoie de a te îmbăia.“

Filosoful se scărpină la ureche și eși tăcut afară, dar' își puse în gând, că la prima ocaziune potrivită o va lua la sănătoasa. Pus pe gânduri, cum era, cobori scările în curtea plină de plopi, ear' aici auți lămurit, cum rectorul, vorbind cu vataul și cu o altă persoană, precum se vedea, unul dintre slugile căpitanului, își împărți cu glas tare poruncile.

„Mulțumesc-ți stăpânului țeu pentru bere

## Revistă politică.

Sibiu, 16 Aprilie st. v.

Românii din Bucovina, care formează majoritatea populațiunii greco-orientale din acea țeară, vor avé mâine în 29 Aprilie n. o serbare iubilară în cel mai strict sens al cuvântului. Mâne vor fi anume o sută de ani, decând s'a creat o solidă basă legală pentru constituirea ierarhică și întocmirea organică a diecesei greco-orientale din Bucovina. Prin ordinul consiliului militar de curte dela 29 Aprilie 1786 s'a publicat sub numele de „plan de regulare“ cunoscuta „preafaltă dispozițiune pentru regularea afacerilor bisericesci și școlare în Bucovina“, și aceasta a fost basa, pe care s'a dezvoltat biserica greco-orientală din Bucovina până în zilele noastre. De aceea Consistorul diecesan din Bucovina a hotărât să aranjeze întru amintirea memorabilei zile de 29 Aprilie 1786 o serbare seculară și să țină spre acest scop Duminecă în 2 Maiu n. un serviciu divin împreună cu o cuvântare festivă și cu doxologia în catedrala din Bucovina și în toate celelalte biserici greco-orientale din țeară, să prezenteze o adresă de mulțumire Împăratului, ca Patronului bisericii greco-orientale și să compună și să tipărească toate ordinele și dispozițiunile autorităților civile și bisericesci privitoare la constituirea și întocmirea organică a diecesei greco-orientale din Bucovina.

Ocupându-se de mișcările țeranelor din Galiția „Gazeta Narodowa“ accentuează, că tactica de până acum a conducătorilor polonezi a fost cu dese-virșire greșită. Până acum Polonii au lăsat ca lumea să creadă, că între țerani și între șliahcizi domnesce cea mai bună armonie. Cu pretinsă armonie și-au ajuns scopul în-deosebi cu privilegiul alegerilor în corpul reprezentativ prin deosebite mijloace de agitare și prin apucături, prin presiunea autorităților sau prin daruri; dar' făcând astfel nici odată nu s'au gândit, dacă prin asemenea ingerențe nu se demoralizează poporul dela țeară și nu slăbește în credința sa față cu instituțiunile publice ale țerii. Astfel elementul țerănesc, care la toată întem-plarea formează o sarcină și o piedecă pentru înaintarea lucrărilor parlamentare și legislative, a fost eliminat din corpul reprezentativ și înlocuit prin șleahța, care în sfârșit nici nu s'a bucurat de o încredere a alegătorilor, precum o învoalvă alegerea, și nici nu a fost familiarisată cu dorințele și trebuințele populațiunii dela

și-pentru ouă, — grăi rectorul, — și spune-i că-i voi trimite cărțile, de care e vorba în scrisoarea lui, îndată-ce vor fi gata: le-am și dat unui scriitor să le copieze. Nu uita apoi, draguță, să-i aduci stăpânului țeu aminte, că are, precum știu cu toată siguranța, la curtea lui nise pesci foarte buni, cu deosebire știucă minunată; să-mi trimită, așa când se întâmplă, din ei, căci aici în piață sunt răi și scumpi. Eară tu, lantuc, dă-i băiatului un păhar de rachiu, și pe filosof legați-l bine, — m'ăți înțeles? — căci altfel o să-i căutați urma.“

„Auțitu-l-ai pe răscăcărutul dracului! — își țise filosoful, — m'a zăpsit!“

Coborîndu-se până în curte, el zări și chibitca, pe care la început o luase drept o șură. Și căruța era în adevăr pântecoasă ca un cuptor, încât ai fi putut să arzi la nevoie cărămizi în ea. Era una dintre harabalele cracoviene, în care Ovreii călătoresc cu droaia din oraș în oraș, unde numai miroasă ceva ce seamănă a țirg. Îl așteptau șese Cazaci sănătoși și puternici, deși oameni cam înaintați în vârstă. Surtucele lor făcute din postav bun și împodobite cu benzi aratau, că sunt în serviciul unui stăpân bogat și om mai cu trecere, eară plăgile din fețele lor mărturisau, că n'au trecut fără de glorie prin războaie.

„Ei! ce-mi mai rămâne? — își țise filo-

## Foița „Tribunei“.

## Strigoaica.

Din fantasiile lui Nicolae Gogol.

(Urmare.)

Toma se cutremură în tot trupul; îl cuprinse mila, o emoțiune cu totul deosebită și un fel de spaimă până cum lui necunoscută. El începuse să fugă din toate puterile. Inima îi bătea tare și nu-și mai putea da seamă, ce fel de simțire stranie este aceea, care îl cuprinsese. Ne mai voinde să se întorcă la tovarășii sei, el luă drumul spre Chiev, gândindu-se în calea lui mereu la păteniile lui ne mai pomenite.

Nu mai era aproape nici un student în oraș; se risipiseră cu toții pe la țeară, unde aveau vre-o „condițiune“, ear' alții petreceau așa fără de nici o treabă, căci pe la moșiile din Rusia-mică poți să stai timp îndelungat pe mîncat și pe beut, fără-ca să ți lătești ceva. Casa cea mare, aproape părăsită, în care stetuse seminarul, era de tot pustie, și ori-și-cât căută filosoful prin toate unghiurile, ca să găsească vre-o bucată de pâine ori de slănină, nu găsi nici măcar vre-unul dintre covrigii, pe care studenții aveau obiceiul de a-i ascunde.

El însă găsi fel și chip de a se ajuta; trecu odată, de două-ori prin piață, așa șuietând, și în cele din urmă găsi într'un unghiu al pieței o nevastă tină, care vindea panglici, alice și roțițe și al cărei bărbat era dus la oaste. În amurgul serii el seșea într-o căscioară așezată în mijlocul unei grădini pline de cireși, la measă încercată cu fel de fel de bunătați, ear' nevasta cea tină îi spunea — ce are să scrie bărbatului ei.

Seara filosoful nostru petrecea într'un birt, culcat de-alungul unei laite și își fuma ca de obicei pipa, aruncându-i birtășului ovru în vederea tuturor o rublă pe măsură. Înaintea lui stetea carafa plină, — și nici că-i păsa de cei-ce intra ori es, ci își petrecea mulțumit și fără de a-și mai bate capul cu cele petrecute.

\* \* \*

În timpul acesta se duse în toate părțile vestea, că fiica unui căpitan foarte bogat, a căruia moșie se afla aproape de Chiev, s'a întors într-una din zile cu oasele sfărțate dela plimbare, — mai având abia atâta putere, ca să poată ajunge până la casa părintească. Aflându-se pe patul morții, ea a exprimat dorința, ca, după moartea ei, un seminarist din Chiev, anume Toma Brutus, să-i cetească trei zile de-a rîndul rugăciunile de iertăciune.

teară. Prin scoaterea reprezentanților țărănesci din dieta provincială a Galiei și încetarea contactului dintre poporul dela țeară și clasele mai inteligente ale poporului, ceea-ce de sigur n'a făcut o impresie prea bună asupra unității conștanțe a raporturilor sociale. După aceste numite faose ilustrează, cum conducătorii Polonezilor au născut și câștigă voturile alegătorilor țărănesci și face totodată o aluziune la cunoscutul discurs al mareșalului provincial Dr. Zybkiewicz, care a afirmat, că rezultatul alegerii e de a se privi de o dovadă pentru necondiționată încredere a populației rurale față cu șleahța.

Depeșele, pe care le-am primit ieri în privința unei pacifice soluțiuni a conflictului turco-grec, dovedesc un prea mare optimism al cercurilor diplomatice din Paris și Londra. Scirile private nu ilustrează situația din Grecia tocmai bine. În sfârșit nici răspunsul, pe care l-a dat Dellyannis ambasadorului francez, nu e de loc mulțumitor; a adera la sfaturile Franței încă nu va se însemne a se învoi cu deservire la o demobilizare, și după toate acestea se vede, că Grecia e hotărâtă a duce lucrurile la extrem.

### Complicațiunile din Orient.

Îngrijirea pentru nestabilitatea păcii e generală. Am reprodus în nrul ultim al foii noastre două aperiți a unor două diare de frunte maghiare. Reproducăm de astădată ceea-ce scrie „Epoca” despre situațiunea în Orient. Sub titlul de mai sus acest diar scrie :

Situațiunea devine din zi în zi mai încordată în Peninsula-Balcanică. Astăzi se vede că de puțin tenească a fost opera conferinței dela Constantinopol, când ea a modificat învoalea ce se făcuse între Turcia și Bulgaria și a voit să o impună principelui Alexandru. Acest din urmă s'a supus deciziunii puterilor, dar' a însoțit această supunere cu nise reserve, cari conțin germele unor complicațiuni viitoare. Nu mai este un secret pentru nimeni, că influența rusească a fost aceea, care a provocat modificarea aranjamentului turco-bulgar într'un sens vătămător intereselor principelui de Battenberg. Nu mai e nici o îndoială, că o împăcare între împăratul Alexandru și suveranul Bulgariei a devenit imposibilă. Politica rusească consideră pe principele Alexandru ca un obstacol la îndeplinirea scopurilor ei în Peninsula-Balcanică.

Se poate dar' prevedea că în curând se vor produce nouă incidente, care vor pune earăși în cestiune pacea europeană, căci se știe, că Rusia dispune în Bulgaria de mijloace puternice de agitație, pe care dînsa poate să le pună în mișcare când va crede momentul oportun. După scirile ce au sosit în cursul zilelor din urmă de preste Dunăre, pare că acest moment nu va întârzi. Agitațiunea contra principelui Alexandru crește și pare organizată și susținută de agenți rușesci, cari sînt numeroși în Bulgaria. Nu trebuie să uităm că influența rusească este încă puternică în masa poporului bulgăresc. Afinitățile de rasă și de religie, amintirile serviciilor aduse de Rusia cauzei naționale, sînt elemente cari pun pe agenții ruși în pozițiune de a exercita o înfrîngere

soful. — Omul nu scapă de ceea-ce îi este rînduit.

El se apropie dar' de Cazaci și le dîce bună ziua.

„Bine ai venit! — domnule filosof”, — răspunseră cățiva dintre Cazaci.

„Care va să dîcă, vorba e să plec cu d-voastre! — Minunată haraba, — urmă el urcându-se; nu lipsesc decât lăutarii; altfel am pute să ne prindem la joc în ea.”

„Da, asta e o trăsura mare și largă, — grăi unul dintre Cazaci, aședându-se lîngă vizitiul, care se legase la cap cu o cărpă, deoarece-ce căciula și-o lăsase în loc de bani gata la o cărciumă.

Cealaltă cinci Cazaci se urcară și ei lîngă filosof și se aședară pe saci plini cu fel de fel de lucruri cumpărate din oraș.”

„Aș vră să știu, — grăi filosoful, — câți cai ar trebui să prindeți la harabaua asta, dacă ar fi plină cu mărfuri, abună-oară cu sare ori cu fierărie.”

„Apoi de! — grăi Cazacul ce ședea lîngă vizitiul, după-ce se gândi puțin, atunci ar trebui să punem un număr proporționat de cai.”

După acest răspuns atât de lămurit Cazacul creșu a-și fi câștigat dreptul de a tăce tot drumul.

(Va urma.)

mare asupra populației; Țarul trece încă în ochii fiecărui Bulgar ca protectorul și liberatorul Slavilor din Peninsula-Balcanică.

Principele Alexandru a înțeles greaua pozițiune, pe care i-o face inimizția împăratului rusesc și s'a încercat în mai multe rînduri a restabili relațiunile ce existau mai înainte între dînsul și fostul seu protector; dar' toate încercările au rămas zadarnice. Politica rusească nu-i poate ierta că a părăsit un moment protecțiunea marelui imper slav pentru a primi pe aceea a Angliei, a adversarului seu natural și tradițional.

Pentru Rusia, Alexandru de Battenberg este astăzi un inamic, căci este privit ca agentul politice engleze. Vădînd această situațiune, tînărul suveran al Bulgarilor a fost nevoit să-și caute sprigin aiurea și pare-că a și găsit la Viena, unde tatăl-seu a petrecut zilele din urmă într'o misiune, care a fost foarte mult observată de lumea diplomatică. Este dar' învederat, că lupta de influență între Rusia de o parte, și Anglia și Austria de alta, se concentrează astăzi împregiurul prințului Alexandru. Cestiunea este de a se ști, în care parte va inclina Turcia, care joacă un rol însemnat în mijlocul acestei concurențe ce se desvoltă pe câmpul politice orientale. Până acum pare că sorții sînt în favoarea înfrîngirii rușesci. Dar' nu se poate prevedea, dacă pe malurile Bosforului nu se va produce earăși una dintr'acele schimbări subite, pe care politica engleză știe a le provoca prin mijloace sunătoare, ce au trecut prelungă guvernul turcesc. Cu atât mai mult că Anglia e în ajun a face Turciei o mare îndatorire, oprind acțiunea maritimă a Greciei și exercitînd o presiune puternică asupra cabinetului din Atena, în scop de a-l împedea să recurgă la războiu pentru susținerea drepturilor elenismului. Scirile telegrafice ce au sosit în zilele din urmă lasă puțină speranță, că Grecia se asculte vocea prudenței. Spiritele sînt foarte întăritate; guvernul nu mai poate rezista la curentul războinic, care domnesce în țeară. El a completat pe cât a putut armarea pe uscat și pe mare și a sleit mijloacele financiare ale țării pentru a se pregăti de un resbel. Astăzi îi este greu, dacă nu imposibil, de a da înapoi.

S'a distribuit arme la toată populațiunea; toată armata e în picioare și a plecat spre frontieră. În adevăr se anunță de altă parte, că Anglia și Franția își dau toate silințele de a împieda lucrurile pe calea pacifică; declarațiunile făcute de dl de Freycinet înaintea camerei franceze dovedesc, că este încă oare-care speranță de a înlătura izbucnirea resbelului; dar' se vede că Grecia nu mai poate aștepta și că este încurajată în atitudinea ei de o altă putere mare. În asemenea condițiuni o scînteie este suficientă, pentru a provoca un incendiu îngrozitor în mijlocul elementelor ce sînt în fermentațiune în Peninsula-Balcanică. Tare ne temem, că nu vor trece cîteva zile, fără-ca tunul să bubuie pe plaiurile clasice ale Olimpului și pe țărmurile Mării-Egee.

Vorbind despre situațiunea în Balcani, „Telegraphul” scrie :

Putînă schimbare în situațiunea balcanică.

Pe cînd în Bulgaria totul e suspendat, până la convocarea Sobraniei, abia de partea Greciei puțină mișcare.

Lumea a trebuit să fie surprinsă fără îndoială, de telegrama din Creta publicată de „Temps”, după care consularul grecesc din insulă agită populațiunea și o îndeamnă la revoltă. În împregiurările de astăzi, o asemenea scire face efectul unei lovituri de trăsnet.

Nu știm încă, dacă această scire e adevărată sau nu; până la confirmarea ei, nu putem însă să nu ne aducem aminte de cuvintele d-lui Ricalis, președintele camerei grecesci. Grecia, după părerea d-lui Ricalis, nu trebuie să înceapă o acțiune contra Turciei, decât în momentul cînd va fi în stare să provoace și să susțină o rescoală a populației grecesci din imperul otoman.

Apropiînd cuvintele d-lui Ricalis de scirea diarului „Temps”, mai că ne-am lipsi de confirmare. De altmintealea, trebuința de a agita populațiunea greacă din Turcia și a o arunca în cumpănă în momentul hotărîtor, e indicată Greciei de firea lucrurilor. Ar trebui adevărată orbire, ca cei din Atena să nu vadă aceasta.

Pentru moment putem constata, că puterile proced cu mare slăbiciune față cu Grecia, ceea-ce dovedește, că acordul e departe de a domni între ele.

Sînt mai mult de șapte luni, decînd situațiunea n'a variat cătuși de puțin. Grecia persistă în revindicările sale și necurmat se pregătește.

Să presupunem că puterile nu puteau să procedă energie cît timp era pe tapet cestiunea bulgară; dar' acum, desl provisor, această cestiune e înlăturată.

Dacă puterile stau și acum la gînduri, cauza nu poate fi alta, decît că nu pot să facă altfel.

Unii vor să vadă în aceasta mîna Rusiei, care ar dori să-și creeze o situațiune în Grecia, în schimbul celei pe vecie pierdută în Bulgaria.

Sub titlul „Țarul în Livadia”, „Budapester Tagblatt” scrie :

Nici chîmarea ambasadorului rusesc din Atena la curtea Țarului nu e fără o parte îngrijitoare. Relațiunile devin acolo tot mai acute; Grecia nu învrednicește amenințările Europei cu ascultare, și aceasta cu atât mai puțin, cu cît ele sînt fortiter in modo, suaviter in re. Se scrie neîncetat despre măsuri coercitive, despre demonstrațiuni de flotă și despre alte asemenea; plouă note amenințătoare la Atena din toate părțile; de cîte-ori însă e vorba de lucru serios, una sau alta dintre puteri face obiecțiuni. Cînd Anglia, cînd Franția, care află tot felul de rezerve, și astfel se poate întempla, ca războiul să erumpă preste noapte, dacă tata Țarul nu va crea și aci ordine și va dîce ca Turcii și Grecii să se suferă.

Astfel se conduc dela Livadia destinele Orientului, care astăzi zac mai mult ca ori-cînd în mîinile Rusiei. E destul de rău, că aceasta e astfel, dar' nu e permis să-și închiidă omul ochii în fața acestei stări de lucruri, cu atât mai puțin, că are cu totul aparența, că dela Livadia au să ese pentru Europa un șir întreg de surprinderi, care ar pute să schimbe în grad însemnat situațiunea actuală.

### Românii din Peninsula-Balcanică.

Despre Românii din Albania și Macedonia i-se scrie din Albania „Românului” :

În precedenta mea scrisoare am arătat, care este situațiunea fiicăruia dintre micile state din Peninsula-Balcanică față cu Albania și Macedonia.

Am spus în acea scrisoare, că toate aceste popoare, sau mai bine dîs state, lucrează fără preget pentru preponderanță în aceste locuri. Un corespondent al diarului parisian „Le Temps”, arată și el într'un șir de scrisori întitulate „Scrisori din Orient” pretențiunile atât ale Bulgarilor cît și ale Grecilor, dar' nu știu cum se face, că acest onorabil corespondent vorbește și trage conclusiuni cu foarte mare ușurință despre lucruri, pe cari nici nu le cunoaște.

Pentru a stă puțin la vorbă cu acest anonim corespondent am decis a face aceasta.

Dacă cetesce cineva aceste corespondențe, de sigur că se miră imediat cum au dispărut deodată ca prin farmec toți Românii și Albanezii cari formează populațiunea autohtonă a Macedoniei și n'au rămas acolo decît numai Grecii și Bulgarii.

Curios, dar' așa este după corespondentul diarului francez, foarte versat dealtmintealea în ale diplomației, după-cum veți vedea mai la vale.

Baza studiului întreprins de d-sa asupra acestei părți din Peninsula-Balcanică, sînt două dări de seamă, scrise una de Bulgarii și alta de Grecii; în sciriera bulgară dispar Grecii, Românii, Albanezii, Turcii și rămîn numai Bulgarii; în sciriera greacă dispar earăși toți ceilalți și nu rămîn decît numai Grecii.

Corespondentului lui „Le Temps” îi place să creadă mai bine pe Grecii, și pentru dînsul dispar toate celelalte popoare în fața Grecilor afară de Bulgarii, cari mai rămîn, însă într'un număr microscopic.

Am spus și repet, că în Macedonia majoritatea populației e română și albaneză, apoi vin Turcii, cari au o mulțime de Români trecuți la Mahomedanism, Sîrbii, și în fine într'un număr foarte restrîns Grecii și Bulgarii.

Lăsînd la o parte statisticile false, cu cari fiecare caută să-și apere cauza, vedem în aceste corespondențe o nouă născocire pentru a se proba numărul diferitelor popoare din Macedonia.

Să iee numărul elevilor ce frecventează scoalele și considerîndu-se, că raportul numărului Elenilor, la acela al leciturilor, este de 5.72 la sută, ajunge să știe cîte Grecii și cîte Bulgarii sînt în aceste părți de Români după-cum am spus, nici nu este vorbă, căci pentru onorabilul corespondent au dispărut.

Așa Grecii dîcînd că au 847 de scoale, frecventate de 44,800 de elevi, ajung prin operațiunea de mai sus să dîcă, că în Macedonia sînt aproape 765,000 Grecii sau filo-greci.

Ear' Bulgarii, cari au 174 scoale, frecventate de 13.075 elevi, au aproape 228,000 Bulgarii în Macedonia.

Fără a mă ocupa dacă numerii dați pentru scoale și elevi sînt sau nu adevărați, mai întreb dacă acest mod de a calcula naționalitatea unui popor poate conduce la rezultate exacte?

Și chiar dacă în Franția, România, sau în ori-care stat liber ar pute fi bună această soco-

teală, mă întreb dacă în Macedonia, unde lucrurile stau cu totul altfel, el poate să aibă vre-un rezultat cel puțin probabil.

Răspund, nu! Îți voi dovedi imediat.

Nu s'au înființat în Macedonia decît 36 de scoale române decîtă societatea pentru cultura Românilor din Macedonia în București; deci în cele mai multe localități, oamenii sînt siliți să-și trimită copiii la scoalele grece sau bulgare, neavînd scoale române sau albaneze.

Și se știe, că scoalele atât grece, bulgare, cît și române, nu sînt susținute de populațiunea locală, ci de societățile bulgare, grece și române.

E doveditor faptul, că imediat ce într'o localitate se înființează o școală română, toți elevii părăsesc scoalele grece și bulgare și merg de se înscriu la școala română, că scoalele grece și bulgare sînt populate, fiindcă nu sînt scoale române.

Cred că a venit vremea, ca cu această ocaziune să întreb, ce fac membrii vechii societăți pentru cultura Macedonenilor? Ce fac membrii societății „Lumina”? Ce fac membrii societății albaneze „Drita”?

Există un inspector al scoalelor române din Macedonia, nu vedem, nu auzim nimic din cele ce se petrec în acele părți, nici o dare de seamă nu s'a făcut, ca lumea să știe, ce se face cu fondurile lăsate pentru acest scop.

Trebuie începută o luptă puternică și susținută cu tot focul patriotismului, căci hidra tirăniei desnaționalisătoare amenință pe frații nostri din Peninsula-Balcanică.

Presa străină, care vorbește în necunoscință de cauză, trebuie deșteptată.

Dacă vom perde Macedonia, vina nu va fi decît a tăcerii noastre, tăcere condamnabilă și nedeamnă.

### Cronică.

Înaintare în armată. A fost numit dl Pamfilie Polonic, fost sub-locotenent la reg. inf. nr. 31, locotenent la același regiment.

Numire. Dionisiu O. Olinescu a fost numit în ședința generală din 15 Febr. a. c. a „Societății geografice române” din București ca membru corespondent al ei. Zilele aceste primi d-lui și diploma cea frumoasă împreună cu decretul de corespondent al societății. Până acum este d-lui cel dintîiu Bucovinean membru al acestei societăți geografice.

Desființare. Lui „Pester Lloyd” i-se depeșează din Diakovar, că reuniunea de cîntări „Sklad” de acolo a fost desființată „pentru agitațiuni” politice.

Scoale de fete superioare în România. „România liberă” spune că anul acesta prelungă reparațiunile radicale ce se vor face unor scoale, se vor începe clădirile internatelor centrale de fete din București și din Iași, cari vor primi o organizare de școli normale de institutrice.

Colecție de arme vechi. Dl. M. Cogălniceanu a vîndut guvernului o colecțiune de arme vechi pe preț de vre-o 25,000 lei, și este în vorbă să-i mai vîndă și o colecție de alte anticități.

Faime. Privitor la scirea colportată de diarele maghiare, că dl Al. Ciurcu, exilatul, ar fi cerut dela principele Alexandru ocuparea Dobrogei decîtă Bulgaria, dl Ciurcu trimite dlui director al diarului „Românul” următoarea desmîntire: Dlui director al diarului „Românul”. Asnières (lîngă Paris) 8 (20) Aprilie 1886. Iubite confrate! E aproape o lună decînd am părăsit Bulgaria și 20 de zile decînd mă află în Franția. Care fu dar' mirarea mea cînd cetiu în „Neue freie Presse” dela 4 (16) Aprilie, sub titlul: „Evenimentele din Peninsula-Balcanică” următoarea telegramă: Pesta, 16 Aprilie. — Din Sofia se anunță diarului „Egyetértés” următoarele: „Dl Ciurcu, publicist și proprietar al diarului „L'Indépendance Roumaine”, exilat din România, prezintă principelui Alexandru, în fruntea unei deputațiuni, o adresă, prin care se roagă principele Bulgariei să ocupe Dobrogea. Principele Alexandru răspunde deputațiunii, că îndată-ce ea i-ar aduce prelungă adresă și consimțimentul parlamentului român, îi va împlini dorința și va ocupa Dobrogea”. Vîrul și amicul meu Dr. Sterie Ciurcu, care se află în Viena, vădînd această absurditate în diarul vienez, se prezentă imediat la redacțiunea acestui diar și o făcu să înțeleagă, că a publicat o prostie din cele mai mari. Redacțiunea se scușă, declarînd că telegrama în cestiune îi sosise dela corespondentul ei din Pesta noaptea precînd nu se afla la redacțiune decît un ampoiât inferior, care, vădînd că scirea e luată dintr'un diar ungurec, o dete imediat la tipar fără a o mai controla. Adăugînd că asemenea erori se întempla la fiecare redacțiune, promise că va rectifica. Și, în adevăr, în numărul viitor „Neue freie Presse” publică în revista politică externă următoarele rînduri: „După-cum ni se comunică, scirea dată de diarul pestan „Egyetértés” și reproducă în edițiunea noastră de dimineață, cumcă dl Ciurcu, fostul redactor al diarului „Indépendance Roumaine” s'ar fi prezentat la principele Bulgariei ca conducător al unei deputațiuni, spre a-l ruga

să anexeze Dobrogea, este neexactă chiar și din motivul că dl Ciureu se află deja de mai mult timp la Paris. Dori am a nu mai fi silit ca să ocup publicul cu neînsemnata mea persoană, dar' vîd că aceasta e cu neputință. Nu pot lăsa să treacă o asemenea scire, ori-cît de absurdă s'ar pără, fără a declara că eu sînt cel din urmă Român, care ar fi capabil de un demers ca acela, pe care 'mi-l atribuie diarul maghiar „Egyet-értés“.

**Guvernul rusec prelungă cumpăraturile** de pe piața din București, a mai făcut mari cumpărături de vite și pe piețele din Galați și Brăila. Aceste cumpărături se pare că sînt făcute pentru armată și în fața situației complicate din Balcani.

**Catedrala Curtii-de-Argeș**, a cărei restaurare este aproape terminată, se va inaugura la începutul lunii lui Iunie în prezența Regelui și Reginei României.

**Plecarea din București a rezervistilor greci.** Am adus ieri scirea, că guvernul grecesc a provocat pe rezervistii greci ce se află în România să plece la regimentele, la care sînt înrolați. Diarele din București află, că mai mulți tineri greci au plecat din capitala României pentru a intra ca voluntari în armata greacă. Acei cari au servit în armata Greciei și se află actualmente în rezervă, sînt chiamați sub drapel. Ministrul plenipotențiar al Greciei din București avansează pentru cheltuieli de drum fiecărui câte 150 lei.

**Comandă pentru armata grecească și turcească.** Diarele din Berlin spun, că la o fabrică de efecte militare de acolo s'au comandat 80.000 uniforme complete pentru armata grecească. Guvernul turcesc de asemenea a comandat un mare număr de uniforme și se scrie că va mai comanda 100.000 uniforme pentru armată.

**Cutremur de pământ.** În ziua de 21 Aprilie un ușor cutremur de pământ s'a simțit la Triest.

**Societatea pe acțiuni a diarului „Neue freie Presse“.** Acționarii diarului „Neue freie Presse“ au 13-a din zilele acestea la Viena a 13-a adunare ordinară generală, la care au participat 18 acționari reprezentând 14.888 acțiuni cu 743 voturi. Din raportul general al consiliului de administrație se constată, că numărul abonaților în anul 1885 la diarul societății „Neue freie Presse“ a crescut foarte mult, ceea-ce garantează îndeajuns prosperitatea acestei întreprinderi diaristice. Din bilanțul încheiat pe anul 1885 rezultă un venit curat de 168,266 fl., din care cuponul de Ianuarie 1886 a 5 fl. de acțiune deja s'a plătit în sumă de 80.000 fl. După scăderea dobândilor de 5 la sută și a dotațiilor amăsorat statulelor a mai rămas la dispozițiunea societății un venit curat în sumă de 79,404 fl. Consiliul de administrație a propus, ca această sumă să se verse în fondul extraordinar de rezervă și roagă a 'i-se da o împuternicire, ca, din numărul ce se găsește în acest fond, să poată rescumpăra al pari acțiuni de ale societății. Propunerile consiliului de administrație au fost admise.

**Focul dela Stry.** Depeșele transmise zilele trecute ne-au vestit de izbucnirea unui foc în orașul Stry. Acest orașel, care până zilele trecute era încă puțin cunoscut chiar prin Austria și mai de loc prin străinătate, a devenit deodată foarte cunoscut din cauza nenorocirii, care a lovit o mulțime de familii. Întreg orașul Stry a fost prada flăcărilor și astăzi prezentă numai nise ruine. O mulțime de oameni au perit în flăcări. Orașul, care numără peste 15.000 oameni, e astăzi cu totul pustiu și numai printre ruinele fumegânde se mai vîd oameni ocupați cu scoaterea cadavrelor. Chiar în depărtatul raion al drumului de fer au fost cuprinse de flăcări mai multe case precum gara căilor ferate. Primăria, casa comunală precum și mai toate actele publice au ars cu deservire. La o depărtare de 3 mile se vedea focul și fumul înneca toată împrejurimea. În timpul incendiului o mulțime de țărani jăfuiră casele incendiate și o luptă înversunată se încinse între nenorociți a căror avere peria în flăcări și jăfuitori. La pompe nu se ducea nimeni. Casa prefecturii a fost scăpată. Pe cimiter se aprinseră crucile de lemn de pe la morminte. Nenorociții afară de calamitatea focului, mai suferiau și de foame, deoarece nu erau lucruri de mâncare, toate fiind cuprinse de flăcări; la gară era o îmbulzeală indescribibilă. Trenuri plecau fără întrerupere cu rânji și nenorociți spre Lemberg. Starea în care acestia au ajuns la Lemberg e indescribibilă. Vre-o patruzeci de persoane au perit în flăcări. Focul a luat naștere în apropiere de biserica rutenă dela casa lăcătușului Ciesluk.

**Nihilisti ruși.** Se scrie din Odessa: Îndată-ce nihilisti ruși au auzit, că Țarul Alexandru III vrea să plece la Livadia, comitetul executiv dela „Narodnaia Volea“ a însărcinat pe mai mulți teroriști să se ducă în orașul Ialta, ca un cîas departe de Livadia, și acolo să sodeze terenul. Totodată comitetul a ordonat tipografeii nihiliste din orașul Taganrog să tipărească mai multe mii de manifesturi imperiale cîtră poporul rus. În aceste manifeste Țarul face cînsut poporului, că a fost silit să fugă din reședința sa în Peninsula-Crimea, pentru-că nobilii, milionarii și clerul din metropolă ar umbla să-l omoare, din cauză că dînsul vrea să-l facă egal cu țărani și să le împartă moșiile la poporul cel

sărac. Acuma împăratul a fugit de dușmanii sei și ai poporului la Crimea și de aci face apel la poporul seu contra dușmanilor, permițînd țăranelor, lucrătorilor și tuturor supușilor săraci să pună mîna pe averile aristocraților, milionarilor și clerului de sus și să le împartă între dînșii. Împăratul — se dice în manifest — se simte sigur în Crimea și dacă îl va amenința vre-un pericol, atunci se va adresa din nou cîtră creștinciosul seu popor. Acest manifest era să fie tipărit cu litere roșii și provădut cu semnatura Țarului. Avînd acest ordin al comitetului executiv nihilistii din Taganrog s'au pus pe lucru. Tipografia secretă era în casa institutiei de clasa 2-a de fete, doamna Nadejda Konstantiovna Malok-sianowa, căsătorită Sigidina. Se făcuse deja mai multe mii de manifesturi, cînd deodată acum câteva zile veniră în acea locuință mai mulți gendarmi și oameni de ai poliției, găsind pe nihilisti tocmai la lucru. Gendarmii năvăliră cu săbii și revolve asupra conspiratorilor și arestară 7 bărbați și 4 femei. În învîlmășeală o nihilistă a reușit să scape pe fereastră și să fugă la gară. Acolo însă s'a tradat prin hainele bărbătești, în care era îmbrăcată și seful stației a arestat-o. În locuința acelei institutii gendarmeria a găsit un deposit întreg de materii explozive și arme și o mulțime de proclamații revoluționare, manifeste, etc. Institutioarea a fost arestată ca complice, dar' ea nu vrea să deie informații asupra tipografiei. Nici nihilistii arestați nu vor să spună nimic. Una dintre nihiliste a făcut însă destăinuiri importante. Se pare că tot această femeie a tradat autorității existența tipografiei secrete. Causa acestei trădări pare a fi gelozia, căci trădătoreea e bîtrănă și urîtă și nu se va fi bucurat la nihilisti de aceeași venerație ca alte mai tinere. Descoperirea tipografiei secrete din Taganrog a atras după sine și arestarea a doi nihilisti în Ialta. Alți trei nihilisti și două nihiliste au fugit din Ialta în Turcia. Poliția rusă are probe sigure, că mai mulți nihilisti îndrăsnesc petrec acuma la granița României spre a se furișa în România la trebuință. De aceea cordonul de granițeri ruși din Sud a fost întărit, primind ordinul să vegheze cu cea mai mare băgare de seamă. Cu toate acestea sînt temerii, că vor pătrunde nihilistii din străinătate; de aceea sînt supravegheate de aproape și năile ce sosesc în porturile din Sudul Rusiei.

### Din actele sinodului protopresbiterial gr-or. al Sibiului, ținut la 25 Faur și 11 Martie 1886.

(Urmare și fine.)

#### III. Partea scolară

din raport cuprinde date privitoare la frecuentarea scoalelor și la ameliorarea salariilor învățătoresci, cari și în anul acesta s'au sporit la suma de 324 fl. și care adausă lîngă suma de ameliorare din anii trecuți, dă considerabila cifră de 3044 fl.

În privința rezultatului examenelor se amintesc în raport cu laudă despre sporul dovedit în instrucțiune din partea învățătorilor: Nicolau Borza, corpul învățătoresc din Poplaca și Reșinari și învățătorul din Sibiul suburbial Iosefin Toma Joandrea.

Dacă este ca să se facă vre-o deosebire între învățătorii, cari își împlinesc cu demnitate datorițele și între cei mai puțin sirguincirși, apoi comitetul nu poate decât să recomande Preaonoratului Sinod modalitatea indicată de șeful tractat, pentru care comitetul la locul seu în acest raport are propunere specială.

#### IV. Partea epitropească.

Din cauză că o parte din comunele bisericesti sînt încă în restanță cu rațiociniile de pe anii 1882 și 1883 un raport despre starea averilor bisericesti din singuraticele comune nu se poate prezenta. Preaonoratul domn Protopresbiter promite însă a pregăti pentru anul viitor un astfel de raport, din care Preaonoratul Sinod se va pute convinge despre adevărata stare în care se află averile singuraticelor comune.

În raport se mai face amintire apoi despre două acte de donațiune, cel dintîiu din partea răposatului Aleman Cloaje din Boița, Tălmăcel și Porcesci și cel de al doilea din partea lui Vasiliu Tocănel pentru comuna Tălmăcel și cu aceste raportul se termină.

Preaonorat Sinod! Din expunerile de până aci despre activitatea comitetului și a șefului tractat în cursul anului 1885 preaonoratul Sinod se va pute convinge, că mersul afacerilor în acest tract s'a avîntat la un progres foarte îmbucurător și credem, că sub vigoarea conducere a actualului șef, acest progres va atinge din an în an tot mai mult nobila țintă, de a face din protopresbiteratul Sibiului protopresbiterat model așa după-cum 'i-se cuvine aceasta după pozițiunea ce ocupă în archidieceasă și metropolie.

În fine ne permitem a recomanda Preaonoratului Sinod spre primire următoarele propuneri de conclud:

1. Sinodul aflînd motivate supra-erogatele anului 1885, dă îndemnisare comitetului; ear' rațiociniul fiind în ordine, îi dă absolutor pentru acel rațiociniu.
2. Budgetul se statorosec după actul alăturat aclus cu suma de 182 fl. în percepțiuni și 182 în erogațiuni.
3. Cu provocare la rezoluțiunea consistorială ddo 4/6 Nr. 1279 Plen. oficiul protopresbiterat se îndatorosec a invita ca să prelîmineze în budget suma obveniendă pentru fondul protopresbiterat, ear' unde averile parohiale n'ar pute suporta această mică sarcină prin comitele parohiale să facă aruncuri. Sumele obveniende să se administreze la fondul protopresbiterat până cel mult la 1 Iulie.

4. Protopresbiterul se (angagează) autorizează a angagia un cancelist, cîrui sinodul îi va data din an în an câte o modestă remunerațiune după cât va permite starea fondului.

5. Avînd în vedere insuficiența calificatiune a unei părți din preoțiimea tractuală și greutățile împreunate cu purtarea sarcinilor preoțesci, și până la rezolvarea definitivă a cestiunii de reunire, protopresbiterul se invită a întruni preoțiimea în conferențe confidențiale și a-i da instrucțiuni practice în toate direcțiunile, pe care le reclamă oficiul preoțesc.

b) Avînd în vedere foloasele cele mari ce le-ar pute avé preoțiimea întrunită în reunire, sub conducere înțeleaptă și zeloasă, și avînd în vedere, că statutele preoțiimii așternute Preaonoratului Consistor încă de doi ani de zile n'au obținut aprobarea; sinodul decide a se așterne Preaen. Consistor o rugare pentru aprobarea acelor statute. Cu efectuarea acestui conclud se însărcinează biroul.

6. Sinodul ia la plăcută cunoștință distincțiunea, cu care 'și-au împlinit chemarea lor învățătorul Nicolau Borza din Boița, corpul didactic din Poplaca și Reșinari și învățătorul Toma Joandrea din Sibiul sub. Iosefin, însărcinînd pe posesiidiu a le exprima complăcerea acestui sinod; ear' în viitor protopresbiterul să aducă la cunoștință sinodului și numele acelor preoți, cari se disting în chemarea lor.

7. Spre a introduce evidență despre mersul afacerilor în acest protopresbiterat și o controlă cât mai generală: Comitetul protopresbiterat se autorizează a tipări și în acest an actele sinodului protopresbiterat, anticipînd suma recerută pentru tipar din fondul protopresbiterat, care apoi să se încasseze din distribuarea actelor la singuraticele oficii parohiale, comitete parohiale și membrii sinodului protopresbiterat.

Din ședința comitetului protopresbiterat ținută la 21 Februarie 1886, în Sibiul.

Simeon Popescu,  
protopresb.

Georgiu Bobeș,  
referent.

### Conspectul

operațiunilor cassei de păstrare din Seliște în decursul anului 1885.

#### Percepțiuni:

|                                    | fl.    | cr. |
|------------------------------------|--------|-----|
| 1. Restul cassei din anul trecut   | 1164   | 82  |
| 2. Bani gata                       | 70     | —   |
| 3. Taxe de înscriere dela membri   | 3168   | 47  |
| 4. Depuneri regulate ale membrilor | 40,000 | 55  |
| 5. Depuneri spre păstrare          | 8231   | 75  |
| 6. Împrumuturi reîncasate          | 4380   | 99  |
| Suma                               | 57,016 | 58  |

#### Erogate:

|                                        | fl.   | cr. |
|----------------------------------------|-------|-----|
| 1. Contribuțiuni reg.                  | 453   | 81  |
| 2. La fondul de rezervă                | 713   | 75  |
| 3. Depuneri de ale membrilor înapoiate | 150   | —   |
| 4. Capitale replătite                  | 6019  | 80  |
| 5. Împrumuturi                         | 4,833 | —   |
| 6. Interese plătite                    | 1134  | 96  |
| 7. Spese de administrare               | 189   | —   |
| Rest cassal la finea anului            | 321   | 26  |

#### Bilanț

cu finea anului 1885.

#### Statul activ.

|                     |        |     |     |
|---------------------|--------|-----|-----|
| 1. Bani gata        | 321    | 26  | cr. |
| 2. Capitale elocate | 53,360 | fl. | 34  |
| Suma                | 53,681 | fl. | 60  |

#### Statul pasiv.

|                                                                      |        |     |    |     |
|----------------------------------------------------------------------|--------|-----|----|-----|
| 1. Depuneri de ale membrilor                                         | 8738   | fl. | 47 | cr. |
| 2. Depuneri spre păstrare                                            | 40,748 | fl. | 84 | „   |
| 3. Camete încă neplătite                                             | 1236   | fl. | 94 | „   |
| 4. Fondul de rezervă                                                 | 713    | fl. | 75 | „   |
| 5. Taxe încasate dela membri în a. 1885 tot pentru fondul de rezervă | 70     | fl. | —  | „   |
| Suma                                                                 | 51,508 | fl. | —  | cr. |

Din statul activ de . . . 53,681 fl. 60 cr.

Subtrăgînd statul pasiv de . . . 51,508 fl. — cr.

Rămîne câștig curat . . . 2173 fl. 60 cr.

Seliște 3/15 Aprilie 1886.

Direcțiunea cassei de păstrare:

prin

Florian, secretar.

### Contribuiri pentru scoala superioară de fete din Sibiul.

(Urmare.)

Prin lista nr. 224 (Colectoră Constanția Platon, notăreasă în Gyó-Salamás): Constanția Platon, notăreasă 1 fl.; Georgiu Țieran, preot 50 cr.; Nicolau Mandru, colector de dare 50 cr.; Ioan Platon, subjude comunal 20 cr.; Alimpiu Trif, învățator 30 cr.; Ioan Platon, alui Michailă proprietar 20 cr.; Ana Băieșu, proprietăreasă 50 cr.; toți din Gyó-Salamás, Iuliana Câmpean, preoteasă 50 cr.; Mihail Hurubean, colector de dare 20 cr.; Dumitru Musca, subjude comunal 40 cr.; Petru Gafton, învățator 20 cr.; Vasiliu Cotfas, proprietar 20 cr.; Ioan Huruba, lui Vasile, proprietar 20 cr.; Dumitru Murășan lui Vasile, proprietar 10 cr.; Nicolau Pop, proprietar 10 cr.; Vasile Urzică, primar comunal 10 cr.; toți din Gyó-Varvizi, Iuliana Sbarcea, preoteasă 50 cr.; Maria Chețian, protopopeasă vîduvă 50 cr.; Letiția Cristea jună, 40 cr.; Simeon Popescu, teolog abs. 40 cr.; George Popescu, preot 50 cr.; Aurelia Popescu, proprietăreasă 2 fl.; Corn. Maier, preoteasă 50 cr.; Anția Maier, propr. 50 cr.; toți din Toplița-rom. Suma listei 10 fl. 50 cr.

Prin lista nr. 225, Ioan Șandor, paroch în M. Cuieșdiu 5 fl.; Demetriu Oltean, paroch în Morăreni 2 fl.; Iosef Fineu, mag. post. Deda 3 fl. Suma listei 10 fl.

Prin lista nr. 226. Petru Boțian, preot în Dumbrava 20 cr.; Petru Nicolae, preot în Ghurgiu 15 cr.; Nicolau Berian, preot în Tilpișu mare 10 cr.; Constantin Pop, preot în Orșova 50 cr.; I. Crișan, preot în Abafăia 20 cr.; Zacheiu Graur, preot în Sidriașu 20 cr.; Vasile Pop, preot în Casiva 10 cr.; I. P. Chinez, preot în M. Ludoș 20 cr.; Basiliu Rațiu prot. în Reghin 2 fl. Suma listei 3 fl. 65 cr.

Diletanții români din Sibiul contribuiri posterioare 3 fl.

Suma totală 4969 fl. 83 cr., 200 fl. obli-gațiuni, 20 fl. libel de depuneri.

Sibiul, 15 Martie 1886.

Comitetul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

## Varietați.

**(Rezistența unui tun.)** După statisticele militare s'a recunoscut că un tun, chiar cînd ar fi făcut din metalul cel mai resistent, este scos din întrebuintare, după trei mii de lovituri. Ori obuzul nu șede în inima unui tun decât o a doua sută cîinci-deceea parte din secundă pe fiecare lovitură. Viața utilă a unui tun nu este deci, decât de 12 secunde. Precum vedem deci o viață foarte efemeră!

**(Estatea pescilor.)** Mulți dic, că pescii au o viață lungă; așa sînt unii cari cred că sînt în acvarele dela Fontainebleau crapi din timpul lui Francisc I-ii. Acest fapt însă nu e admis de naturalisti. Cu toate aceste dl Baiard crede, că unii crapi pot trăi până la două sute ani. „Nu e nimica care să împedecă pe pesci de a trăi nesfîrșit.“ La Washington sînt nise pesci aurii, care de cîinci-decei de ani n'au mai crescut, sînt tot așa de vioi ca și la început cînd au fost cumpărați. La St.-Petersburg sînt pesci în acvarele regale, cari au etate de 150 ani; unii din ei sînt de 5 ori mai mari, ca în timpul cînd au fost puși în acvariu, alții au crescut abia cu doi centimetri. Heckel și Knel cred că crapii pot trăi numai doisprezece până la cincisprezece ani.

## Bibliografie.

Înaltul minister rég. ung. de culte și instrucțiune publică sub nr. 11.136 a. c. a admis ca manual pentru scoalele secundare cu limba de propunere română cartea: „Gramatica limbei maghiare“, curs practic pentru scoalele secundare, preparandii etc. de Dr. Ioan Crișian și Nicolau Putnoky, profesori, Sibiul 1885, tiparul tipografiei archidieceane. În legătură cu aceasta, încît pentru anul scolar viitor, se atrage atențiunea P. T. domnilor profesori, pe cari îi privesce, că se află sub tipar și va apăre în curînd partea II a opului citat: „Carte de cetire maghiară cu un adaus din sintaxa limbei maghiare pentru scoalele secundare, preparandii și pentru privați, de aceiași autori, pentru clasele III și IV, tractînd, în conformitate cu planul de învățămînt, sintaxa; bucățile de cetire sînt urmate de notițe referitoare la formă și cuprins.

**„Românische Revue“.** Politisch-literarische Monatsschrift. Apare odată pe lună, Budapesta, Aprilie 1886. Anul II. Nr. 4. Redactor: Dr. Corneliu Diaconovich. Cuprinsul: Die Verwaltungsreformen in Ungarn. — (ch.) — Ludwig v. Mocsary. — Rundschau. — Chronik. — Die Weltbeherrscherin. Von Constantin Morariu. Deutsch von L. V. F. — Ovid. Schauspiel in vier Aufzügen von V. Alexandri. Aus dem Römischen von Dr. Adolf Stern (Bucarest). [Fortsetzung.] — Die Eiche von Borzesti. Historische Erzählung von Nicolaus Gane. Deutsch bearbeitet von Emanuel Grigorovici. — Die historische Literatur der römischen Länder. Von Nic. Densusianu. — Literatur und Kunst.

## Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

**Budapesta, 28 Aprilie n. Maiestatea** Sa a ținut astăzi dimineața revistă asupra trupelor, ear' la ameași a vizitat expoziția de flori.

**Doboi (Bosnia) 28 Aprilie n.** S'a deschis linia ferată Doboi-Simin astăzi la ameași.

**Roma, 28 Aprilie n.** Un decret regal disolvă camerele; nouele alegeri sînt fixate pentru 23 Maiu, ear' camerele sînt convocate pentru 30 Maiu.

**Atena, 28 Aprilie n.** Demobilizarea se începe. Regele a dispus desarmarea celor două clase de rezervă convocate mai în urmă. Se credea în general, că cabinetul va demisiona la cas, dacă puterile nu-și vor retrage ultimatul. Prin nota circulară cîtră reprezentanții puterilor în Grecia Delyannis protestează în contra textului ultimatului, pretîndînd libertatea acțiunii, deoarece în fața noiei situațiuni create prin acest ultimat cabinetul grecesc ar trebui să deneghe demobilizarea.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.